

OLOFSSON HELSING
RUDBECKIUS, PETRUS JOHANNIS, D. Ä.

**Een liten vnderwijsning, om Sweriges rijkes
bönedagar, synnerligen the som, när någhen
landzplåga på färde är, brukas. : Sampt på
Sweriges wapn, en nyttig och wälmeent
vthtydning ... / Skriffuin ... a**

[Västerås]
1623

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- ➔ Få samma utseende och känsla som med originalet!
- ➔ Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- ➔ Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- ➔ *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- ➔ *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

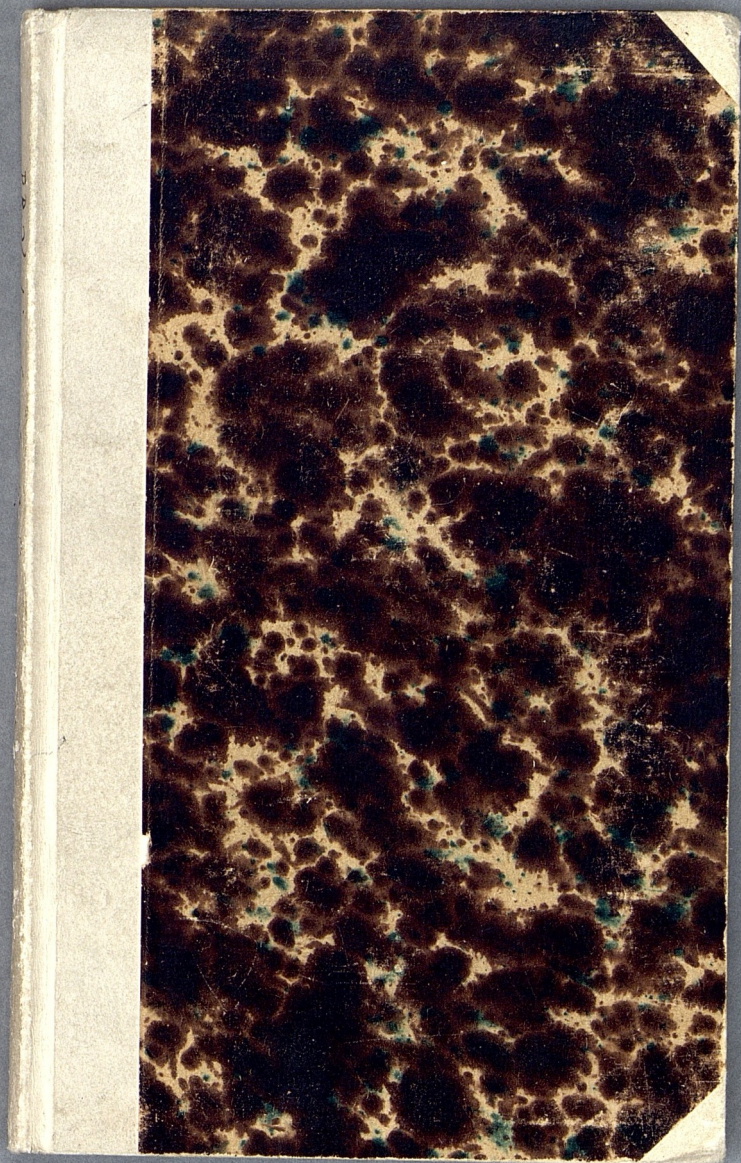
- ➔ Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> lla boken.

- ➔ <http://search.books2ebooks.eu/>

Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM

F. 1700

V. 12.

Sv.

F. 1700

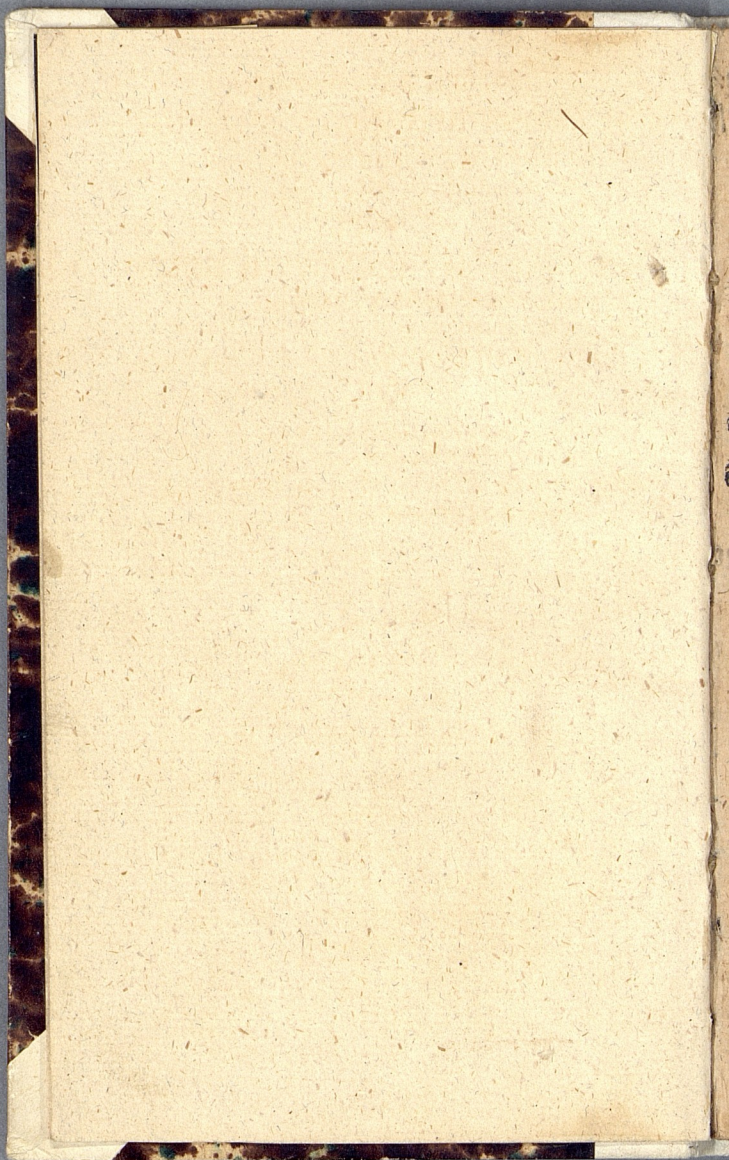
1952

En liten underwiffning /
Om Sweriges Rikes Böneda-
gar / symmerligen the som / när någhen
Landzplåga på fårde år / brukas.

Sampt

På Swertiges wapn / en nyttig
och wålmene vthtydning.

Oss allom til en påminnelse och förmaning /
at altijd hålla oss wid then sanna Saligörande
Guds tundsap och dyrkan som wi nu biffne: såsom ett all stånd/
högre så wäl som tagre / wid inbordes kärlek och samdrachthet.

Skriffuin och föräbrat /

Then Rode och Wålb: Erland Biorson til
Skatmansö och Aspenås etc. S. R. Råd /

Tienstwilligen /

Aff Petr. J. Rudb. Ner.

Åhr. 1623.

The Swenskes bruk och alle gudh
fruchtighe Christnes/når krigh/hunger/
pestilenz eller andra watuströmar
påkomma.

Dhi Sverige är en löfligh sed/
At når wij äre i trång och nödh/
En landzplåga är/ eller ellies tilstår/
Medh krigh/ pestilenz eller ock oähr/
Sampt annor beswär hwad namn the haffua/
Ty som thidast oss iw några Rassa:
Så falle wij alla medh en mund/
Til Gudh och bedian aff hiertans grund/
Han wille förlåta wår brot och skuld/
Och för Jesu namnå wåra offhuld.
Grunden til thenna wår Böödn och sed/
Så är Gudz ord wij hälle oss wed.

När tu är i nöden (haffuer Gudh sagde)
Och mit vchi döden är ombelagde:
Så ropa man tu migb sieliighen an/
Och troo at iagh tigh hielpa kan:
Så wil iagh tå vprätta tigh/
At tu skal ewigt prissa migb.
Therföre når wij i nöden stå/
Och Gudh allena trösta vppå:
Så är han oss sanferdeligen når/
För än wil rope/ så är han här.
Hwadh wij för gott aff honom begäre/
Thet giffuer han oss til hielp och åhre.
I sielfu wårdes man tå får/
Hwadh han loffuat och tillsagde haar.

Stor hielp wij finne hos denna Herre/
Ofte geer han meer än wij begäre.
Hans högra hand hielper weldeligh/
Thet seer man/ nogsampt dageligh.
Hwar han ey huset opbyggia wil/
Alle Elmmersfolk gör då intet ther til.
Wil han och icke Staden bewara/
Ingen wächtere kunnat så försvara/
Thet folk som gerna hans willia gör/
Thet står han bij både effter och för/
The honom för sin Patrono hålla/
Och i Christo sin käre Gader falla/
Them låter han ey drenkas än då/
Om strömmar och floder än falla oppå/
Om them öfuerfaller än fiendens med/
Och sägere: Hwar är nu edhet Gudh?
Så finnes hos honom god råd och mång/
Som i stelsfua wercket häffua sin gång:
Ja/häffua en så högt welsignat lycka/
Ne ingen kan henne tilbaka rycka.
Sij/ehwem boesfärdigh til Gud sig wender/
Wijs hielp han honom i nöden sender:
Tagher honom och och sätter en til åhra/
Ja/fast högre än en kan begära.
Thetta lærer Sverige i exempelwijs/
Gudhi til tack/åhra och pris.

Ty i mycken fara haffue wij warit /
Doch altijdh Gudz nådes hielp förfarit.
Så haffue wij warit sängta i nödh/
At vthgiutas moste wære blodh så rödh.
Så haffuer och moln Gudz Ansichte täckt/
Som han ey wille eller kunde blij wäckt.
Han förgömdet sigh så i Nödenes tijdh/
Lijka som han ey kunde bliffua blisdh.
Ja/ thet syntes ock aldeles i then nödh/
Som Gudh sielff hadhe warit dödh:
Men thet war doch wære största modh/
At wij wore köpta medh Christi blodh:
Som thet Låyonet aff Juda stam/
Lät aff sig rinna på korset fram:
Hwilken är san Gudh i Ewigheet/
Dch een i then Helgha Trefaldigheet:
(Så mercker thet korset i wapnet står/
Dch Leyonet som i thes strömmar går:
Sampt ock så the guldkronor tree /
Som wij ther hoos affmålade seet:
Hwilket alt Sverige aff Heden hösn/
Dch ännu förer/ till wapn och lösn:
Ty fordom til teckn och åminnelse/
Är så satt/ om Sveriges bekennesset:
Huru Sveriges troo ock tecknas an/
At Christus är både Gudh och man:

Höre wij då/ när aff tre kronor/
Två resor Skutes och doner:)
Ey rope wij i nöden medh troone an/
En rättan Herra och Frelssarmans
Eil Skydzherra öfuer alla stand/
At them bewara vthi vår land:
Wij ropade då/ såsom ock nu än/
Ey ingen weet hwad henda kan:

Sielfua Bönen.

1. För Guds Forsamling.

O Gudh til tigh står all vår troo/
Som vthi Sveriges Rike boor:
Eil tigh allena sättie wij vår lif/
Och bidie vthi troone medh all fliz:
Ey wille för alt bewara wist/
Tin H. Kyrckia frå Satans list:
Som medh falsk låra och kätterij/
Ey wil henne låta oquald bli:
Bewara tite ord här reent hoos off/
Låt thet vhr landet ey komma sin foos:
Vnde off/ O Gudh/ thet Dagligen höra/
Thet kan våra Siälur saligha göra:
Kors wiltie wij wäl cooligen Dragha/
Efter lijff och lessuerne in thet frägga:
Allenast achta tu tin Kyrckia blif reent/
Och aldeles vthan släck och meen:

Thenna Jungfru bewara skär och reen/
 En Christus är hennes Brudam alléen.
 Förr är wi hulpsne aff chennalöödh/
 Hielp oss ännu för tins Sons dödh.
 När ingen hielp hoos menniskior fandz/
 Lik wäl intet chenna Jungfru wandz.
 V. han/när thet som hårdast stödh/
 Så wat förbunden thet Hjelte godh.
 A. Födden halp han henne rå/
 Rätt som hon skulle til dödhnen gå.
 Huru hon är widh hans helgha ord/
 Reen behållen : är widha sporde.
 G. Hielp årenu tu trofaste Gudh/
 A. hoa bliffuer allid reen en Brudh.
 Stadigt hållen til Christi ordh/
 I hwilka hon är Heligh giordh.
 2. För Regementet och S. fuerheten.
 Ther hoos/haff och uppå oss aht/
 A. en infaller fiende machet/
 Hans swärd är barte at vtginta blodh/
 O. Gudh så wid thet stora modh/
 Oss och vårt land gõe han orätt/
 Seen och förderffuar alla slätt.
 Han wil gå fring medh eld och brand/
 Och så förstöra folk och land:
 Wihi hans nåsa så sätt en ringh/
 A. han får göra medh annor ringh.

Lägg ett Bekehl och hans mund/
Slå nid hans mach och falska fund/
Tu haffner tu och så förra gjorde
Och medh ähra beskyddat theinna hirod:
Ja/ allestädes i werlden bredh/
Ty så at göra är tin sedh:
Skulle tå wij nu thenna gång/
Othan tin hilep bliffua i twång?
Thet rimmas hwarken medh werck eller ord/
Affhullka tu för är widt vtspord.
Tin ord är thessa och lyda alt så/
Ah Gudh wår Gudh/ tenck här vppå:
Han begäret migh/ ty skal och iagh
Zielpa honom på frestelsens dagh.
Han kanner mitt Namn/ ty skal han
Beskyddas wål: sågher iagh försan.
Sör än the ropa wil iagh them swara
Medan the än tala/ wil iagh them höra.
Tu låter icke våra fötter slänta/
Ty är in hop/ at tröst förwenta.
Han soffuer icke som Israel slårmar/
Ty troo wij/ at tu tigh ännu förbarmart
Sadherlösa wil iagh idher icke lära/
Thessa ord the wist både gagna och bära.
Wå haffne thet altidh på sinnet lagdt/
At thet bliffuer giordt/ som tu haffuer sagdt.

3. Sör Hwshåldz ståndet.

Endeligh och hwar regementet bewara/
Från hunger och all annan fara.
Giff Naring och baring medh fridh och roo/
At hwar må vnder sitt wijntå boo/
Beskydda hela landzens hwshåld/
Sör tyranni och fiendeligh wåld/
Behålt thet stadiat vnder tina wingar/
Zielp at ingen öffuer lagh oss twingar/

Tin Klådes rådh giff i vår sin/
 At wij må rättas efter lagen tin/
 Vthi rædhtigheet leffua och redeligheet/
 I rättwijss/ i sennia och kärligheet/
 Allahanda syndh och annan osedh/
 Som tigh förrörnar och gör wredh
 Afflaffa vchur vårt fädhernes land/
 Giffuer dygd och åhra hålt tin hand:
 Så kunna all stånd behåldna bli/
 Och i förmågo medh åhran wara frij.
 Pestis medh hwilka tu synden straffar/
 Bedie wij och tu nådigst afflaffar.
 Ty oanseer/ thet wist rätferdigt är/
 Som hwar bekenner och noghsampt seer,
 Så flyr en doch heller til nådh än råt/
 Och beder at skulden må bli förgått/
 O Gudh/ om tu wilt noga rådna/
 Och alla våra brister til pricka teckna.
 Zoo kan för straffet så bliffua frij/
 Alla alla förgås wij thet vthi.
 Gör tigh äre icke himblarna reena/
 Swadh mon tu så om Menissian meenas
 Som/ synden såsom wata super i sigh/
 Och warder myckit orenat Dageligh.
 Ty är wäl Pestis ett rätferdigt räs/
 Rötferdighom til godo och tigh til präs:
 Regere thet doch tin Barmhertigheets hand/
 At icke förödas må hws eller land.
 Tin stora hierteligha Barmhertigheet/
 Handlar hårdt/ doch och medh måtteligheet.
 Tu äst wär fadher och förlossare bladh/
 Aff ålder är titt Wampn och til Ewig tijd.
 Låt vp/ låt vp tin barmhertigheets döör/
 Zielp oss aff Klåde som frypa här för.
 wadh tråter tu medh leff/ affa och mull/
 Som strax beribläsa och liggia omfall?

Bewijs

Bewijs tina Barn Barmhertigheet/
 Som tu haffuer altijdh fört bereet.
 Ty fört skal himmel och Jord förgås/
 Förän tin ord eller hiord förslås.
 Tin Ande skal ju hwilas medh roo/
 Soos oss som här i Norlanden boo.
 Thessa tin ord/ såsom the äre san/
 Så bewaras ock wist både folk och land.
 Här är doch tin Tyrckia skär och reen/
 Titt hwsfolk kan ey lidha stort meen.
 Quillet lätteligh seer/ om tu borttagher
 Tin Nådes hielp och tin hand indrager:
 Ty så få wist våra fiender modh
 Och säya: Huar är thras Ondh så godh?
 Ty bewara oss vårt folk och land/
 För siukdoom så wål som fiende hand/
 Låt ingen franshet fära så fort/
 At hon rycker alr för många bort.
 Wår yngdoom och våra barn/
 Fre in tin Selgedooms rätte kårn/
 At tigh både här och Ewiget prjisa/
 Ty troo wij tu wil oss nådelighen rijsa:
 Om hwilket wij alla samdrechtelig
 Bedie och aff hiertat rope til tigh/
 Tu thet förlånar i Jesu Nampn/
 Som är tin Son och wår helsos hampn/
 När thetta eller annat ilwådhet kommer/
 At öffuerfalla medh waghår och strömmet.
 O Sadher wij bidie at tu alt laghar
 Vthi Swshålds ståndet som tigh behagar/
 Stål och wålsigna oss effter titt wijs/
 Wij willie förkunna tin åbro och prijs/
 För wår folk och för våra barn/
 Som är tin Tyrckios sådh och kårn/
 At the medh oss alla sampteligh/
 Wå nu och i ewigheet loffua tigh.

Summa.

Gudh fadher giff oss beständigheet/

Vthi nöd/ i dödh och i farligheet.

Låt tigh vår Ryktia wara befalt/

Titt ord i henne reent behålt.

Regera vår Christeligha öffuerheet

At hon ey gör thet tigh är leet.

I hushåldzståndet förlån god lycka/

Medh barn och bröd thet besmyckia.

O Gader/vthsträck tin mildröcka han/

Och lågh henne öffuer stand och land.

Bliff hoos oss medh wälsignelse och friid/

I thenna här swåra affrons tid.

O at tin nåd ock kunde besinnas/

på thet wij måtte tacksamma finnas.

O Jesu Christ tu sanna Guds Son/

Vår ködliga bröder och patron.

Sör thet tu oss mon dagligh bewisa/

Willie wij tigh enhälseligen prissa.

Sörst här och sedan i ewigheet/

Tiit wij genom tigh äre förseet:

Allenast hielp tu oss nådeligh/

At wij thet måge fulborda tigh/

The löfte som wij här hafue giordt/

Effter vår plicht och effter tin ord.

O helge And vår tröstare alleen/

Låt och heela vår brist och meen/

Regera och styr medh råd och krafft/

At ingen aff oss bliffuer fört aff/

War när oss här på thenna iord/

Och witna at wij äre Christi hiord/

Medh flit instäl tin bön för oss/

Låt ingen komma i wrede sin kos.

Til thes tu förer oss/ Christi brudh/

Sör vår Brudgum i heligh Brudh.

(Ah när tu wil/så willie wij fort/

Här är doch en bedröffuat ort)

Iw lenger här / iw senare ther /
Och hoo är lenge iämmer begär :)
Swilket förläne off alle samman /
Gudh fadher vthi Christo / Amen.

Beslut.

Thetta är Sweriges bruk och sed /

Når wij är i stöda i förgh och nöd /
Eller och wij märke nogen tilstunda /

Så förgåte wi iheringalundha.

Och haffue altidh görligh förståt

At ther är ey vthan frucht affgåt.

At så är steds och ännu fleer /

Ther weet både iagh och många fleer.

Vthi högre och nedrigare stånd /

Inrikes och i fremmandeland.

Thetta saligh: bruk lærer Sverige alla /

Gudh giffue och nåd ther bruka och hålla:

Icke rå allenaft när nöden är stoor /

Vthan Jämwal och i högsta floor /

Och ey allenaft ther i gemeen /

Vthan ellies och så hwar och een.

Betende sikh hwar / når förgh går an /

Swad Jesus Christus han rå kan.

Bidie medh flit och troo honom wål /

Ther på giffue sikh til frids medh stål.

Ware widh gott modh och oförsagdt /

Når han för honom sin nöd haer klagdt /

Swad han rå gör och huru han lagar /

Ther kallar man gott och wål vprager.

Når tu är hulpen: förgåt icke sligt /

At Gudh haffuer warit tin tilförsicht:

Kommer åter en nöd / så hålt åter an /

Och troo at han än hielpa kan.

Teckes honom ey så tigh hielpa mera /

Tå giff honom doch thenna åbra.

Når tu til honom håller tigh still/
At han fast bätter hielpa wil.
Soo Gudh haer til ween/han år sål/
Om han ån dör/så döör han wål/
I döden haßuer han tå sin lust/
Ty Gudh allena år hans tröst/
Haßuer man allen hans Zelgha ord/
Ly fråghår en tå om Himmel och Jord/
Om honom försuechrar ån liiff och sål/
Så haßuer doch Gudh alt giordt wål/
Christus år hans tröst/han slår ey feel/
Han år hans arff och Ewiggha deelt/
Han wil honom hielpa aff all nödh/
Och giffua i troone en Saligh dödh.
Thetta år vår Sådth och faste grund/
Gudh hielpa oss nu och i alla stund.

FINIS

Sweriges Wapn.

Huru thet både på vår Christeliga
bekennelse / Såsom ock på the try hös
gha stånd/Kan förstås.

Thenna troo/bekennelse/Vörn och sedh/
Som wij i Swerge nu hälle oss medh.
Nemligha: Iära nå Gudh han gör bistånd/
Och hielper oss alla medh weldig hand/
Vthi Lære/Wärje och Näre Kai/
At intet therå Kan Komma på fal:
Affsättes Elart/som man Kan förstå /
Når wij til vårt landzwapn gå.

Vthi sitt wapn förer Sweriges Rikste

I hornewijs satta tre Kronor liße.
Sörst märkia the (som sagt år) Gudz trefaldigheet/
Men sedan ock annat/medh godh besked.
Ty bredewid förstås / at thessa try stånd/
Medh ågra Fröwas vthi vårt landh.

Ther hoos/ förer thet tree waru strömer/
 Ty ansädhning sigh in thet för glömer,
 Segd och Tunga/ sampt kätterij/
 Wil stundom komma at hoos off bli/
 Swart stånd heffuer sitt at blåsa vppå/
 Och mon doch medh åhra behället stå.
 Ty iblandt Strömmarna seer man wara/
 Thet Leyonet aff Juda/ at off förswara.
 Sij/ mitt i wapnet warder ock funnen/
 Vthi korswijs en wase samman bunnan
 Som betyder och haar thet at mäckia/
 At en Christen enigheet skal off stäckia/
 Och hwart i kan tå wiker eller wender/
 Så hållas doch tilhopa thessa ständer/
 I Nödh och allahanda motgång stoor/
 Så wäl som ock vthi högsta stoor.
 Thetta alt kunde wij här see och finna/
 Ah/ at wij thet ock kunne besinna:
 Och ingen then andra stämna eller stielpa/
 Vthan hwar then andra åhra och hielpa.
 At thetta medh sanningh så vthydas kan/
 Förstår nog sampt hwar Swensker man
 Och så wist som thetta så kan mäckia/
 Så wist mon Gudh off trösta och stäckia.
 Thet haffue wij in alla görlighen seet/
 Eren Gudh haffuer off sin hielp betet:
 Ty wari han tackat prissat och loffuet/
 Som off haffuer fördr genom röda haffnet/
 Medh rena Gudz ord föregången år/
 Thet Låyonet Christus wår Herre får:
 Aff bådhe Sedniff och på wist nödh/
 Haffuer han off hulpit för sin Dödh/
 Som ock vthi myrkin sebra och stödh/
 Som Swerige Jämligen vthi stödh.
 Ty lær om off på honom troo och byggia/
 Så bliffue wij ständes faste och tryggia/

Hans hand är ey ännu förkortat /
 När fiende haat han jämpet nedskortat /
 Vthi röda haaffuet genom sin macht /
 I starn ligger thetas präal och pracht.
 Så gick medh Konning Christiern then stemma /
 Wiste folket här och landet hemma /
 Antichristus medh sin låra och prångh /
 Haaffuer stulpit och såt sin vndergångh /
 När Calvinist låra haat stuckit sigh framt
 Adeligen haaffuer och hon såt nam:
 Thetta starcka Leionet står off bñ /
 Ty warde wij och all wända frñ
 Thetta Låyonet vthaff Juda stam /
 Genom strömmar förer en ostadd frans
 Swadh nød wij ån Kunde wistas vthi /
 Soppes wij fast / han gör off frñ.
 Ty see honom prijs i all Ewigheet /
 Söt sin hielpriske Barmhertigheet.
 En kårffue föres vthi forswijs /
 Min i wapnet / Christo til prijs /
 åyonet (som sagt är) aff Juda stam
 På korset offrat för off fram.
 la alla som här bring om boo /
 Sörplighade äre på honom troo.
 il honom skal stå alles wåra lät /
 Ty ach om honom och medh gemsta sligt.
 Thetta maskorset är och aff quistar giordt /
 At hwar til honom skal bindas fordt /
 Endrecht i en Christeligh troo /
 Om wij i Landet wilie tryge boo.
 Ier wij ån swagha hwar för stah /
 Bindes wij i Christo endrechteligh:
 Så bliffue wij starcka och kunna bestå /
 Swadh som helst kan båras vppå /
 Samdrecht är sielf både skön och godh /
 Son giffuer bistånd / styrckia och modh:

Som

Som Schylurus til sina Söner sade/
När han en rijskerffua för them ladet
I skolen ider med macht besliita/
At thenna här knippa sönderbryta.
The göra sin flit thet måste the må/
Med skam gå the doch thet ifrå/
Ty endoch the wore ottorlie män/
Lickwål ligger knippan heel igen.
In them til lärdom / säger han /
Skillier kårssuen åt och löser hans band:
The lösa honom vp och göra alt så/
Och bryta honom seen i stycker små:
Allså bindes i samman medh ewigheets band /
Så fördårffuas hwarcken j eller land:
(Knippas wål tilhopa med samdråcht/
Thet gör at intet kan bliffua bråcht.)
Men skillles i åt / så går thet alt så/
At ingen kan seen medh åhra bestå.
Land och folk warder så förrycht/
Håriat / förderffuat vndertrycht.
Haffuer Endrecht och thenna nytta i sigh/
Såst meer i Christo rätt kraffteligh.
Thenna endrecht i tigh O Herre Christe /
Kan Sweriges riike inthet miste.
Ty sås thetta redn och mitt vthi/
At thet må som bäst behållet blif.
Alla try stånden stå rundt omkring/
At wål förwara thetta kosteligha ring:
Item / at hwar i landet aff hennes strimma/
Kan både gagn och glädie förnimma.
Hon är i landet ett gemeent gott/
Ty sås hon / at alla fåå niuta henne ått.
Sij / medan endrecht haffuer sådan krafft/
Så är ey gott at henne haffua tafft.
Ty hielp tu Leyon aff Juda stam/
At alla the måtte affgå medh skam.

Som anten i Riket eller ock vthan/
Stempla frå stånd och land förskintan:
Giff fridh alt in om Rikssens murar/
Och at ingen Segd sigh här in lurar/
Ja/ Giff oss och hela tin Christenbret/
Niuta må fridh i Ewigheet/
O Gndh aff tin Barmhertigheet.

En förmanig til bättring.

Här aff seer tu godh fromme Christ/
Sathans macht och arga list/
Hans falska haat sampt tyrannij/
Och at ingen är för honom frij/
Ingen ingen är så högh och bold/
At han är wuxen vndan hans wold/
Sattigh och rijk/ skön/ Vng och sundh/
Alla alla frestar han medh sin fundh.
Thet gör han altidh och i alla fall/
At en och annan komma på fall.
Ty är mitt råd hwar bättrar sigh/
Alt medhan wår Gudh är Nadeligh
Vthi hwadh fall en wara må/
At här på synden tilgiff så:
På thet wå måge alla vndwiska/
Satans prachter som wil oss swiska.
Och medh sin list all stånd förstöra/
Sampt hwar och en Ewigt förgöra.
Ty göre san bättring hwar och een/
Medhan Tjdh är/ och ware ey seen/
Haffner ey allena Gudz ord i Munnen/
Och säye/ Jagh är medh Gudh bebunnen/
Haff thet i alt thet tu gör eller låter/
Thws/ Ryckio/ torg/ båter och stråter/
Lår thet medh sanningh allestäds skina/
Vthi ord som ock i gärningar tina.
Om tu nu icke bårer tigh så at/
Omlys warder seen all boot och gråt.

Når Riffet redo på Ryggen ligger/
Sörseent Man tå Tilgiffit tigger/
Cras, cras, thet är itt Korpaßall/
Som alt förmånga Kommer på fall/
Sathan han är en Craspredikant/
Achta honom icke/ Cras är intet sant;
Hodie, Hodie, är Herrans röst/
Kommer tu i Dagh så får tu tröst.
Sedhan/thenna Dagh framlijdin är/
Tå finnes sedhan ingen nådhe meer:
Man moße stå vthe/ The råtter ey Minte/
Som förra worde/ Osparde gjorde/
Psal. 128.

Mård / om tu wil tigh skal gå wål/
Och leffua i werlden håll och Säll/
Vthi Troon skal tu tin Zerra Gudh/
Fruchta och Elska effter hans budh/
Tu skal ock på hans waghår gå/
At tu hans bodh må rett förstå/
Iren/ tu skal födha och nåra tigh/
Vthan swick medh arbete sliteligh.
Gör så: Tå blir tu en Saligh man/
Och alt skal gå tigh wål i hand/
Tå skal tin Zustru i hwset wara/
Som wäntat thet god frucht mon bära
Tin barn skola och sittia i Choor/
Som Ollioquisier/ Ehwar tu boor.
Gudh skal tigh Pryda medh barne barn/
Och Israels frid skal wara tin wårn.
Så/ Altså aff Sion signas the alla/
Som Gudh fruchta och honom åkalla/
Thetta här warar/ Så lenge the leffna/
Seen wil han them sin Saligheet giffa.
Til hwilket han ock förlåne sin And/
Allom/ allom som boo i Sweriges Land.

E N I S

Thenna figur till läsaren.

Kom hit och see migh Ringenneblomma/
Och hör hwad iagh tigh lærer til froma/
See/min Blomma är altid at himbla bögd/
Sampt solē bestodar oc solier miz frögd.
Så skal ock en Christen råteligha göra/
Och icke sigh låta aff werlden förföra/
Vthan see på Gudh/ honom föllia och äbra/
Och ey thetea Jordesta slitter begära.
Hoo här söker thet som werldzligit är/
Aldorigh kan han sin Gudh hassua kär.
Mått ock / som här föröffuer går/
Om natten iagh min blomma tillslår/
Iagh förjer at iagh nu incet meer /
Gudz sool eller hans himmel seer:
Så ock en Christen myckit förfaller/
Tå Christus ey synes och en vppehåller.
Han oss vplyser/wärmar och störter/
Vthan honom är alt/föld/ swagheet och mörker.

Ahr. 1623.

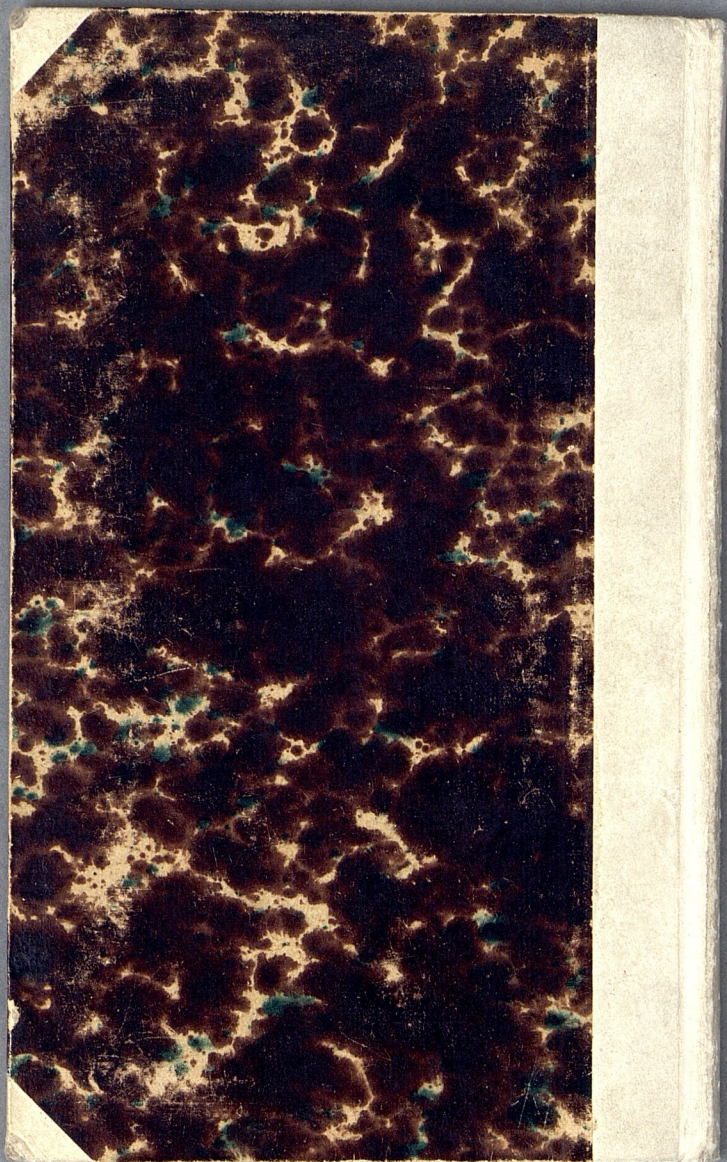

www.books2ebooks.eu